

MYRSKY

I. Pakanallinen tulkinta. Muinaisessa Lähi-idässä myrskyä pidetään jumalan (Baal Kanaaninmaassa) ilmestymisenä. Tällä ilmestymisellä on kolme piirrettä. Kosmisten voimien ilmeneminen, jota vastaan ihminen ei voi mitään, paljastaa jumalan pelottavan majesteetin. Ihmiselle vaarallisena ilmiönä myrsky on tässä mielessä vihan merkki: pilveen kätkeytynyt jumala korottaa äänensä vihollisiaan vastaan (= ukkonen) ja ampuu heitä nuolillaan (vrt. Ps. 18:6–16). Lopuksi myrsky tuo mukanaan hedelmöittävän sateen ja osoittaa jumalan olevan hedelmällisyyden lähde.

2. Myrsky jumalallisen majesteetin merkinä. Raamatullisessa kielessä kaikki polyteistiset vivahteet on poistettu, erityisesti hedelmällisyyskultteihin liittyneet; myrskyllä on kuitenkin merkitys. Se on yksi niistä ihmeistä, jotka julistavat Luojan suuruutta (Jer. 51:16; Ps. 135:7; Job 38:34–38), verhottu ilmestys hänen pelottavasta majesteetistaan (Job 36:29–37:5): Jumala istuu valtaistuimella sen yläpuolella, transsendenssissaan (Ps. 29). Näin se antaa mahdollisuuden kuvata Herraa hänen kunniassaan (5. Moos. 33:1; Hes. 1:13; Hes. 10:5; Ilm. 4:5; Ilm. 8:5 ff.; Ilm. 10:3). Se muodostaa klassisen teofanian kehysten, jossa muistellaan Jumalan itsensä väliintuloja: pyhän historian tapahtumia Egyptistä lähdön yhteydessä (Ps. 77:19 ff.), Siinailla (2. Moos. 19:9–19), Kanaaninmaahan saavuttaessa (Tuom. 5:4 ff.); väliintuloja, joilla hän vapauttaa Voideltunsa (Ps. 18) tai kansansa (Hab. 3:3–16); sekä väliintuloa, joka panee alulle hänen lopullisen hallituskautensa (Ps. 97:1–6). Jumala ei kuitenkaan ole vain majesteettinen läsnäolo, joka herättää pyhää pelkoa. Hoorebilla Eliaa kehoitetaan jo ylittämään tämä osittainen merkki, jotta hän kuulisi korkeamman ilmoituksen: Jumala on myös läheinen läsnäolo, joka puhuu ihmiselle vienon tuulen lempeydellä (1. Kun. 19:11 ff.).

3. Myrsky jumalallisen vihan merkinä. Jumalan suhtautumisen ilmaisemiseksi ihmisiin myrsky säilyy monitulkintaisena merkinä: hyvää tuottavana merkinä, kun Jumala sen kautta suo hedelmällisyyden autiolle luonnolle (1. Kun. 18); mutta myös pelottavana vitsauksena, jonka Jumala varaa vihollisilleen vihansa merkiksi (2. Moos. 9:13–34). Myrskyteofania sopii siis erityisesti Jumalalle silloin, kun hän tuomitsee ja rankaisee (Jes. 30:27 ff.), varsinkin viimeisellä tuomiolla, jolloin hän sinkoaa salamoitaan Babylonia vastaan (Ilm. 16:18; vrt. Ilm. 11:19). Siksi tämän tuomion ennakkointina jumalallinen ääni kuuluu ukkosenjyrähdyksenä, kun se julistaa Pojan kirkastamista sillä hetkellä, kun tämän maailman ruhtinas aiotaan syöstä alas (Joh. 12:28–32).

Tämä tuomion näköala saisi vapisemaan kauhusta, ellei Jumala vakuuttaisi omilleen, että hän on heidän suojansa tämän eskatologisen vitsauksen myrskyä vastaan; vain syntinen maailma on uhattuna (Jes. 4:6). Sillä Jumala on muutakin kuin jyrisevä Jupiter: Jeesus osoittaa ”Ukkosenjylinän pojille” (Mark. 3:17), ettei hän mielisty sinkoamaan salamoitaan niiden päälle, jotka eivät ota häntä vastaan (Luuk. 9:54). Myrskyteofaniaa täydentää nyt Jumalan armon ilmoitus, joka annetaan meille Jeesuksen persoonassa (vrt. Tit. 2:11). Pasuunoita, salamoita, maa järisee; mutta kun sinä laskeuduit Neitseen kohtuun, askeleesi ei päästänyt ääntäkään (kristillinen Kristuksen syntymän epigrammi).

PG

Katso myös: → Onnettomuus o – feu AT I 2 – gloire III 1 – Pilvi – Jumalan läsnäolo AT II